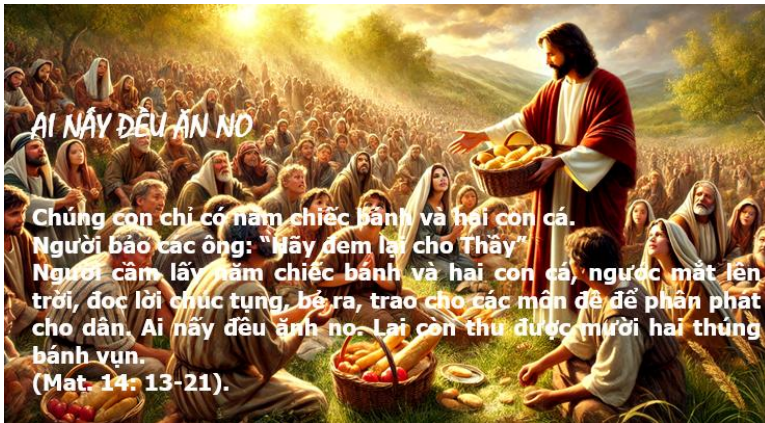

AI NẤY ĐỀU ĂN NO

Chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá.
 Người bảo các ông: "Hãy đem lại cho Thầy"
 Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên
 trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra, trao cho các môn đệ để phân phát
 cho dân. Ai nấy đều ăn no. Lại còn thu được mười hai thúng
 bánh vụn.
 (Mat. 14: 13-21).

Bài 3

AI NẤY ĐỀU ĂN NO

Trong kho cổ tích của anh em nhà Grimm nước Đức có kể một câu chuyện thế này: "Ngày xưa, có một chàng trai tên là Dummling, hiền lành và ít được ai để ý. Anh sống trong một gia đình mà hai người anh luôn cho rằng mình khôn ngoan hơn, xứng đáng hơn. Một hôm, Dummling được mẹ sai vào rừng chặt củi. Trên đường đi, anh gặp một ông lão nghèo đói, run rẩy vì lạnh.

Không do dự, Dummling chia phần ăn ít ỏi của mình cho ông lão. Ông lão mỉm cười, trao cho anh một con ngỗng có bộ lông bằng vàng: "Đây là phần thưởng cho lòng tốt của con. Nhưng con hãy mang nó với tấm lòng khiêm nhường."

Dummling mang ngỗng vào thị trấn. Những người tham lam, tò mò, tìm cách lấy lông vàng – nhưng ai chạm vào đều bị dính chặt, không thể rời. Chẳng mấy chốc, một đoàn người nối đuôi nhau đi theo Dummling, tạo nên cảnh tượng kỳ lạ khiến cả thị trấn chú ý.

Vua nghe tin, cho gọi Dummling đến. Công chúa – người chưa bao giờ cười – nhìn thấy đoàn người kỳ lạ, tự nhiên bật cười, nụ cười đầu tiên. Vua cảm động, ban thưởng cho Dummling. Nhưng Dummling chỉ nói: *"Con có làm gì lớn lao đâu, Con chỉ chia phần ăn của con cho một người nghèo."*

Và đó là phép lạ: *từ một hành động nhỏ bé của cả tâm hồn, lòng tốt ấy đã lan tỏa, chữa lành, làm vui, và biến đổi cả một cộng đồng.*

Hôm nay, mỗi người Kitô hữu cũng có thể là Dummling, là người trao phần ăn, phần thời gian, phần yêu thương cho đồng loại. Và biết đâu, sẽ khơi nguồn cho một phép lạ như Dummling đã làm: đem yêu thương cho người bất hạnh khổ đau được no thỏa, như Lời Chúa dạy trong Tin Mừng hôm nay **"cho ai nấy được ăn no"**

Khi ấy Chúa Giêsu nghe tin Gioan Tẩy Giả đã chết, thì Người rời bỏ nơi đó, xuống thuyền đi đến nơi hoang địa vắng vẻ. *Dân chúng nghe biết, thì từ các thành phố đi bộ theo Người.* Ra khỏi thuyền, *Người thấy dân chúng đông đảo, thì thương xót họ, và chữa những người bệnh tật trong họ.*

Chiều tới, các môn đệ đến gần thưa Người rằng: "Đây là nơi hoang địa, mà giờ đã chiều rồi, xin Thầy giải tán dân chúng, để họ vào các làng mạc mà mua thức ăn". Nhưng Chúa Giêsu nói với các ông rằng: "Họ chẳng cần phải đi, các con hãy cho họ ăn". Các ông thưa lại rằng: *"Ở*

đây chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá". Người bảo các ông rằng: "Hãy đem lại cho Thầy".

Khi Người đã truyền cho dân chúng ngồi trên cỏ, **Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ, các ông này phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn no. Và người ta thu lượm được mười hai thúng đầy những miếng bánh vụn.** Số người ăn là năm ngàn người đàn ông, không kể đàn bà và con trẻ. (Mt 14, 13-21)

Trong phụng vụ hôm nay, Lời Chúa như ba dòng nước mát:

- Một phép lạ dư đầy từ lòng thương xót và sự chia sẻ (Mt 14).
- Một lời mời gọi đến nhận lương thực thiêng liêng không cần trả giá (Is 55).
- Một lời xác tín rằng không gì tách được ta khỏi tình yêu Thiên Chúa (Rm 8).

I- MỘT PHÉP LẠ DƯ ĐẦY TỪ LÒNG THƯƠNG XÓT VÀ SỰ CHIA SẺ

Trong hành trình theo Chúa, có những lúc chúng ta cảm thấy mệt mỏi, đói khát – không chỉ về thể lý, mà cả tâm hồn. Tin Mừng hôm nay kể lại một phép lạ quen thuộc: Chúa Giêsu hóa bánh ra nhiều để nuôi đám đông. Nhưng điều kỳ diệu không chỉ nằm ở số lượng bánh, mà ở lòng thương xót và sự chia sẻ. Từ năm chiếc bánh và hai con cá, Chúa làm nên sự dư đầy. Và câu kết thúc đầy ý nghĩa: "Ai nấy đều ăn no."

Sau khi nuôi đám đông bằng năm chiếc bánh và hai con cá, Chúa Giêsu không chỉ làm phép lạ, mà còn dạy chúng ta một bài học sống động: *phép lạ bắt đầu từ lòng thương xót và sự chia sẻ*, không bắt đầu từ dư dật, mà *từ sự trao ban nhỏ bé*, như Dummling chia phần ăn cho người nghèo, *mỗi hành động nhỏ bé của chúng ta – khi được thực hiện bằng tình yêu – đều có thể trở thành khởi đầu của một điều kỳ diệu.* Đó không chỉ là sự no nê của thân xác, mà **đó là sự viên mãn của tình yêu Thiên Chúa** – Đấng không để ai bị bỏ lại, không để ai ra về đói khát.

Hôm nay, chúng ta cũng được mời gọi trở thành người phân phát: chia sẻ Lời Chúa, tình thương, thời gian, sự hiện diện. Để rồi, trong cộng đoàn, trong gia đình, trong thế giới – ai nấy đều được nuôi dưỡng bằng chính sự sống của Thiên Chúa.

Mọi người đều được ăn và được no nê vì trước khi làm phép lạ **Chúa Giêsu chạm lòng thương**. Người để "các ông này phân phát cho dân chúng". Đó là lời *mời gọi cộng tác vào sứ vụ phục vụ*. "Từ năm chiếc bánh đến mười hai thúng đầy" biểu tượng của sự *dư dật khi biết trao ban*. Người "bẻ ra trao cho các môn đệ" trước khi làm phép lạ. Đó là *hình ảnh Thánh Thể hằng muốn kết hợp với ta, một tình yêu không hề cạn*, đó là **"Mạch sống trường sinh"** cho ta *"nguồn sống"* như lời ngôn sứ Isaya loan báo, "mạch sống trường sinh cho ta được *"nuôi dưỡng dư đầy"* như Tin Mừng đã trình thuật, một *"tình yêu không chia lìa"* như lời thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Rôma.

II- MỘT LỜI MỜI GỌI NHẬN LƯƠNG THỰC THIÊNG LIÊNG KHÔNG CẦN TRẢ GIÁ

"Hỡi tất cả những ai đang khát, hãy đến mà uống! Hãy đến mà mua lúa ăn... không cần bạc tiền." (Is 55, 1)

Thiên Chúa không bán ân sủng. Người không đòi giá, không đặt điều kiện, không phân biệt ai giàu ai nghèo. Người chỉ cần một điều: trái tim biết đói khát.

Trong thế giới đầy những lời mời gọi mua – bán, trao đổi, tích lũy, lời mời của Thiên Chúa vang lên như một nghịch lý: “Hãy đến mà mua... không cần bạc tiền.” Người không cần của cải, Người cần tấm lòng khao khát sự sống thật.

Cũng như đám đông trong Tin Mừng hôm nay, họ không mang theo gì ngoài sự đói khát. Và chính trong sự trống rỗng đó, Chúa Giêsu đã làm phép lạ: nuôi họ bằng bánh, bằng lời, bằng lòng thương xót.

Phép lạ không bắt đầu từ sự dư dật, mà từ sự thiếu thốn được trao phó. Dummling chia phần ăn đơn sơ. Và Thiên Chúa biến điều nhỏ bé ấy thành dư đầy. Vì thế, hôm nay, ta không cần mang theo bạc tiền, không cần thành tích, không cần hoàn hảo.

*Ta chỉ cần đến với Chúa bằng trái tim đói khát, và Người sẽ làm cho ta no nê – bằng chính mạch sống trường sinh của Người như lời ngôn sứ Isaya loan báo trong **Bài Đọc I**:*

[1] Mọi người hãy đến cả đây,
Những ai đang khát nước đây có thừa!
Đã không tiền bạc, cứ mua,
Mua rượu, mua sữa, khỏi đưa xu nào!

[2] Của không nuôi sống ai cầu?
Thế mà phí bạc ném vào hàng ăn.
Tôn công vất vả nhọc nhằn,
Đã không ngon miệng lại còn chẳng no.
Hãy chăm chú lắng nghe Ta!
Các người sẽ được đầy đà ăn no.
Cao lương mỹ vị tha hồ,
Tự do thưởng thức chọn đồ ăn ngon.

[3] Lắng tai mà đến với Ta,
Các người được sống thật là trường miên!
Ta giao ước với các người
Một giao ước mới đời đời chẳng thay.
Để Ta trọn nghĩa thật đầy:
Với nhà David từ nay vững bền”.
(Is 55, 1-3)

::: Cong Giao Việt Nam :::

III- MỘT LỜI XÁC TÍN KHÔNG GÌ TÁCH ĐƯỢC TA KHỎI TÌNH YÊU THIÊN CHÚA

Tình yêu không bị ngăn cách, dù gian truân, Thiên Chúa vẫn ở bên ta.

Tình yêu không gì có thể chia lìa, lời xác tín mạnh mẽ cho người đang gặp thử thách.

Tình yêu vượt mọi biên giới, lời mở chiều kích phổ quát và vĩnh cửu của tình yêu Thiên Chúa.

Thư thánh Phaolô gửi tín hữu Rôma trong **Bài Đọc II** đã xác quyết như vậy:

“Anh em thân mến, ai sẽ tách biệt chúng ta ra khỏi lòng yêu mến của Đức Kitô được? Hay là gian truân, buồn sầu, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, bắt bớ, gươm giáo sao?

Nhưng chúng ta vượt thắng được trong tất cả những sự ấy, vì Đấng đã yêu thương chúng ta. Tôi chắc chắn rằng dù sự chết hay sự sống, dù thiên thần hay các bậc quyền quý, tài sức, dù những sự hiện tại hay tương lai, hoặc sức mạnh, dù cao hay sâu, dù tạo vật nào khác, cũng không có thể tách biệt chúng ta ra khỏi lòng yêu mến của Thiên Chúa, trong Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta”. (Rm 8, 35. 37-39)

IV- LỜI NGUYỆN

Hiệp cùng ca đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh**, con xin dâng lời nguyện:

Lạy Chúa,

[15-16] Muôn loài ngược mắt trông Ngài,
Ngài bèn, đứng bữa, cho đầy thức ăn,
Khi Ngài đã rộng tay ban,
Là bao sinh vật hân hoan hoà lòng.

[17-18] Lời Ngài chính trực, chí công,
Việc Ngài thực hiện đầy lòng khoan nhân.
Những ai thành khẩn kêu van,
Ngài không xa cách, ở gần ngay bên.
(Tv 144, 8-9. 15-16. 17-18)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Sau khi được nuôi dưỡng bằng Lời Chúa và Bánh Thánh, chúng ta ra về không phải với tay không, mà với một tâm hồn được thấm đẫm tình yêu Thiên Chúa – Đấng là mạch sống trường sinh.

Như ngọn cỏ héo khô được mưa móc làm xanh tươi nồn nà, như đám đông được ăn no từ năm chiếc bánh, như người tín hữu được dẫn qua lũ lụt mà không sợ hãi, chúng ta cũng được mời gọi sống trong ánh sáng, trong bình an, và trong tình yêu không gì có thể tách rời, xin dâng lên Chúa niềm tri ân cảm tạ và cam kết: sống kết hiệp với Chúa, để trở nên dòng suối mát lành cho tha nhân:

*Hồn con ngọn cỏ héo hơn.
Được Ngài mưa móc xanh non nồn nà (1)
Hồn thơ con tiến dâng Cha,
Con xin ngay thẳng, thật thà, hy sinh
Một lòng tận hiến trung trinh,
Con thờ lạy Chúa hết tình mến yêu.*

Ngài là mạch sống trường sinh.
Hồn con chan chứa Thần Linh của Người.

Hồn con tắm ánh sáng ngời.
Trở thành nghĩa tử được Người yêu thương. (2)
Ngài ban phúc cả khôn lường,
Dẫn con đi chẳng lạc đường bình an

Ngài là mạch sống trường sinh.
Hồn con tươi tốt đẹp xinh sáng ngời
Cho con sống mãi với Ngài
Giữa trời đất mới đời đời hân hoan (3)
Dầu cho lũ lụt dâng tràn
Cũng không dâng tới hoàn toàn bình an (4)

---

(1) Sách tiên tri Êgêkiel (18:24): " Tất cả cây cối ngoài đồng ruộng sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa. Ta sẽ làm cho cây xanh tươi phải khô héo và cây khô héo phải xanh tươi. Chính Ta là Đức Chúa, Ta đã phán là Ta phải thực hiện"

(2) TV. 36: 10 & Roma. 8:14-16

* Ngài quả là nguồn sống. Nhờ ánh sáng của Ngài, chúng con được nhìn thấy ánh sáng (TV 36: 10)

Ngài là mạch sống tràn trề,
Là nguồn ánh sáng chẳng hề tối tăm,
Dầu cho trời bỗng tối sầm,
Chúng con vẫn thấy chẳng lầm đường đi.

* Quả vậy, phàm ai được Thần Khí Thiên Chúa hướng dẫn, đều là con cái Thiên Chúa. Vì Thần khí mà anh em đã lãnh nhận được, đâu phải là tinh thần nô lệ, khiến anh em phải sợ sệt như xưa; nhưng là Thần Khí làm cho anh em nên nghĩa tử, khiến chúng ta được kêu lên: "Abba! Cha ơi!" (Roma. 8: 14-16)

(3) Sách Khải Huyền, 21. 1-3:

Bấy giờ tôi thấy trời mới, đất mới.....

Rồi tôi nghe có tiếng hô to: "Đây là nhà tạm Thiên Chúa ở cùng nhân-loại, Người sẽ cư ngụ cùng với họ. Họ sẽ là dân của Người, còn chính Người sẽ là Thiên-Chúa ở cùng họ"

(4) Vì thế, ai là người hiếu trung với Chúa sẽ kêu cầu Ngài lúc gặp cảnh gian truân; cho dầu nước lũ có ngập tràn cũng không dâng tới họ. (TV 32: 6)

*"Nên ai thành tín với Ngài,
Cầu Ngài những lúc hiểm-tai đến gần,
Dầu cho lũ lụt ngập tràn,
Cũng không dâng tới hoàn toàn bình an" (TV 32:6)*

<https://youtu.be/KawMEkLwww>

Ben. Đỗ Quang Vinh